

Denumire oficială	BUST ION LUCA CARAGIALE
Categorie	Bust
Localizare	44°26'12"N 26°05'21"E
	Grădina Cișmigiu - Rondul Roman (Rotonda)
	Parc
Edificare	Oscar Späthe
	Sculptor
Data amplasării	1943
Data restaurării	
Cod LMI	B-III-m-B-20034
Cod DGAPMFP	1032
Tip de proprietate	Disp. Primar General nr. 1685/1999
Stare de conservare	bust - murdărie și atac biologic; soclu - atac biologic, scurgeri de murdărie;

Descriere tehnică

bust: 0,95 m; marmură
soclu: 2,40 m; piatră

Ambientale

Iluminat: 2 spoturi încastate în față

Despre Sculptor

Oscar Späthe (n. 1875, București – d.23 noiembrie 1944, Buzău), sculptor român.

A studiat la Academia de Arte Frumoase din Munchen, unde a expus pentru prima dată, în 1898, un „Faun dansând”. Autor al mai multor portrete (Alexandru Vlahuță, Ștefan Luchian) și al unor lucrări monumentale (Costache Negri și Mihai Viteazul), a fost membru fondator al societății Tinerimea Artistică.

Despre monument

În anul 1943, Ministerul Educației Naționale din guvernul antonescian (ministru Ion Petrovici) a hotărât aprobarea mobilării (dotării) unui spațiu circular al esplanadei Cișmiigului – care fusese rodul transformărilor efectuate de Fr. Rebhuhn între anii 1910-1920, constând în preschimbarea amenajării inițiale de tip „gardenesque” a primului peisagist, Meyer, într-un „bulingrin” floral, de sorginte franceză.

Motivul ales a fost reprezentarea sculpturală (busturi) a unor mari scriitori reprezentativi pentru literatura națională. Dintre aceștia, bustul lui Octavian Goga va fi singurul care nu va rezista prea mult, el fiind distrus după 1947 (din cauza implicării sale ca om politic în perioada interbelică) și înlocuit cu bustul lui Ion Creangă, scriitor considerat de puterea comunistă „neutră” din punct de vedere politic.

Bustul lui Ion Luca Caragiale este singurul din componența sculpturilor care alcătuiesc „Rotonda Scriitorilor” sau „Rondul Roman” ale cărui caracteristici de reprezentare a personalității se abat de la regulă: dacă majoritatea figurilor sunt realizate frontal, cu privirea ațintită înaintea, către centrul rondului, Ion Luca Caragiale este realizat din semi-profil, cu privirea ațintită în sus – semnificația fiind, probabil, detașarea cu care prozatorul și dramaturgul privea lumea înconjurătoare, calitate care a contat în zugrăvirea tarelor societății în mijlocul căreia a trăit. Totodată, este singura personalitate reprezentată cu capul acoperit: este vorba de celebra căciulă (fes) din blană de oaie – ipostază în care a fost immortalizat și fotografic – a cărei semnificație este legată probabil de originea scriitorului și dramaturgului de la sud de Dunăre, din mijlocul comunității aromâne (după unele surse, albaneze).

Despre personalitatea reprezentată de monument

Statuia îl reprezintă pe Ion Luca Caragiale (13 februarie 1852, Haimanale – 9 iunie 1912, Berlin), marele dramaturg român. Caragiale s-a născut în satul Haimanale din județul Prahova și a studiat la Gimnaziul „Sfinții Petru și Pavel” din Ploiești. Din 1868 a început să frecventeze cursurile Conservatorului de Artă Dramatică din București, unde fratele său Costache era profesor la clasa de declamație și mimică. Din 1873 până în 1875 a colaborat cu revista „Ghimpele” și în 1877 conducea ziarul „Națiunea română”. În 1878, la invitația lui Eminescu, începe colaborarea la ziarul „Timpul”, alături de Ioan Slavici. Marea lui contribuție la istoria literaturii române este însă opera sa dramatică („Năpasta”, „O scrisoare pierdută” sau „O noapte furtunoasă”). George Călinescu îl considera a fi cel mai mare dramaturg român și unul dintre cei mai importanți scriitori ai literaturii române. În anul 1948 a fost ales membru post-mortem al Academiei Române.